

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Țurcan Ecaterina xxxxx, născută la xxxx,
originară și domiciliată xxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.02.2018 – 27.02.2019;

Instanța de apel: 25.03.2019 – 18.11.2020;

Instanța de recurs: 12.02.2021 – 06.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 februarie 2019, Țurcan Ecaterina a fost achitată, de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal, pe motiv că, în acțiunile acesteia, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că de către acuzarea de stat, Țurcan Ecaterina a fost învinuită de faptul că, la data de 05 noiembrie 2017, aproximativ la ora 21.00, în timp ce se afla la domiciliul de pe strada Mihai Eminescu 11, ap. 43, din orașul Orhei, împreună cu fratele Ț. G. , fiind membru de familie cu acesta, urmărind scopul comiterii violenței în familie, a iscat un conflict cu fratele Ț. G. , în cadrul căruia i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu un obiect din metal în regiunea feței, acțiuni soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale a cet. Ț. G. .

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu cerere de apel de către acuzatorul de stat, prin care a solicitat: Țurcan Ecaterina să fie recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.1 lit. a) Codul penal, și în baza căruia să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe o durată de 1 ani cu aplicarea art.90 Codul penal pe un termen de 1 an. A încasa de la inculpată în beneficiul statului cheltuielile judiciare

suportate pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale în mărime de 806,54 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 18 noiembrie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Țurcan Ecaterina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.1 lit. a) Codul penal și condamnată, în baza acestei Legi, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu executare în penitenciar pentru femei. În conformitate cu art.90 Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an. A fost respinsă cerința de încasare a cheltuielilor de judecată.

4.1 Instanța de apel a constatat următoarele circumstanțe: Țurcan Ecaterina, la 05 noiembrie 2017, aproximativ la ora 21:00, în timp ce se afla la domiciliul de pe str. Mihai Eminescu 11, ap. 43 din or. Orhei, împreună cu fratele Ț. G. , fiind membru de familie cu acesta, urmărind scopul comiterii violenței în familie, a iscat un conflict cu fratele Ț. G. , în cadrul căruia i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu un obiect din metal în regiunea feței, acțiuni soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale a cet. Ț. G. .

Acțiunile lui Țurcan Ecaterina au fost încadrate în baza art. 201¹ alin.(1) lit. a) Codul penal, adică, a comis violența în familie, și anume acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale.

În continuare instanța de pe a reținut faptul că deși inculpata nu recunoaște vina, vinovăția acesteia este probată integral prin următoarele mijloace de probă: *declarațiile părții vătămate Ț. G. , declarațiile martorului Glușco Lucia, declarațiile martorului Cernaleva Ludmila, Ț. G. era de sânge; raportul de expertiză judiciară nr.295/D din 30 noiembrie 2017, raportul de expertiză judiciară nr.291/D din 30 noiembrie 2017, proces-verbal de confruntare din 23 ianuarie 2018, procesul-verbal de confruntare din 26 ianuarie 2018.*

A mai reținut instanța de apel, că în rezultatul conflictului a fost chemată ambulanța, fapt confirmat de către martorul Cernaleva Ludmila. Același martor a declarat că partea vătămată era murdară de sânge pe cap. Astfel, cercetând toate probele în cumul și coroborare, a conchis că leziunile corporale stabilite la partea vătămată au fost cauzate anume în locul și la ora stabilită de către organul de urmărire penală. Prin urmare, dacă există urmările prejudiciabile sub forma vătămării ușoare a sănătății, atunci există și fapta infracțională. În consecință este exclusă achitarea din motiv că nu există fapta infracțiunii.

A menționat instanța de apel faptul că, prima instanță nu a dat apreciere cuvenită procesului-verbal de confruntare din data de 26 ianuarie 2018, în cadrul căruia martorul Cobîsnean Elisaveta menține aceleași declarații. La 14 decembrie 2017, martorul respectiv a declarat că locuiește la fiica sa – Țurcan Alexandra, în mun. Chișinău (vol. I, f.d.70), susținând același lucru și în cadrul cercetării judecătorești la prima instanță. Prin urmare, nu poate exista suspiciunea că martorul Cobîsnean Elisaveta la momentul efectuării confruntării era sub influența părții vătămate și/sau martorului Glușco Lucia. Respectiv, procesul-verbal de confruntare poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare și, la caz, prin acest mijloc de probă se confirmă faptul că inculpata a comis infracțiunea imputată. În aceeași ordine de idei, chiar și fiind audiată în prima instanță, martorul respectiv a declarat că stă la o fiică mai mare și, respectiv, nu sunt întemeiate suspiciunile primei instanțe că martorul era sub influența părții vătămate și/sau martorului Glușco Lucia.

Instanța de apel a respins concluzia că la data comiterii faptei (05 noiembrie 2017) și la data efectuării confruntării (26 ianuarie 2018) ar fi într-o stare atât de gravă că psihic nu ar fi în stare să înțeleagă și să relateze cele văzute și a reținut faptul că nici imediat după efectuarea confruntării, nici după ce au făcut cunoștință cu materialele dosarului, partea apărării nu a contestat procesul-verbal de confruntare cu invocarea stării psihice a martorului și, în general, nu l-au contestat.

În final, prin coroborarea probelor, instanța de apel a reținut că este cert stabilit (inclusiv prin declarațiile martorului Cernaleva Ludmila) că: 1) în apartament se aflau inculpata, partea vătămată și martorul Cobîsnean Elisaveta; 2) între inculpată și partea vătămată a avut loc un conflict; 3) în rezultatul acestui conflict partea vătămată a suportat vătămare ușoară a integrității corporale. Iar prin procesul-verbal de confruntare din 26 ianuarie 2018 este probat și faptul că vătămarea ușoară a integrității corporale a survenit în rezultatul acțiunilor inculpatei. Versiunea acuzării este cea care este una logică și susținută de probatoriul administrat.

Instanța de apel a reiterat că existența unei contravenții contra inculpatei și existența unei ordonanțe de protecție nu înseamnă că inculpata nu a comis o faptă concretă. Calitatea de agresor nu exclude calitatea de parte vătămată, în circumstanța în care este probată fapta inculpatei. Astfel, existența ordonanței nu dezvinovățește inculpata de răspundere pentru acțiunile sale față de partea vătămată Ț. G. , cu atât mai mult că a fost probat că atât inculpata a comis o infracțiune, cât și partea vătămată a comis o contravenție (fapt constatat într-un alt proces).

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75,

precum și de art. 90 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Referitor la solicitarea apărării privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel ținând cont de modificări operate prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018, a fost exclus art.143 alin.2 Codul de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.1 se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, efectuarea expertizelor pînă la acea dată urma să fie realizată din contul statului, ceea ce a și fost făcut, considerând astfel, că urmează a fi respinsă cerința de încasare a cheltuielilor de stat de efectuare a expertizelor și constatărilor științifice.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatei prin care invocând incidența *pct. 8), 10), 11), 12) și 15)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței.

5.1 În susținerea recursului avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatei a invocat că:

- prin încheiere judecătorească irevocabilă s-a constatat că în ceia ce ține de altercația din 05 noiembrie 2017 între Țurcan Ecaterina și Țurcan Gheorghe, Țurcan Ecaterina este victimă, i-ar Ț. G. agresor. În ședința de judecată Ț. G. a recunoscut că cunoștea de această încheiere, însă nu a contestat-o. Astfel faptul că la 05 noiembrie 2017 anume Ț. G. a agresat-o pe Țurcan Ecaterina, și nu invers, este constatat printr-un act de dispoziție judecătorească irevocabil și are autoritatea lucrului judecat;

- instanța de apel a indicat în decizie că Ț. G. ar fi comis o contravenție, i-ar Țurcan Ecaterina nu era în drept să se apere de la contravenție prin comiterea unei infracțiuni. La materialele cauzei nu este nici o dovadă că Ț. G. ar fi fost tras la răspundere contravențională pentru violența în familie în privința lui Țurcan Ecaterina. Totodată la materialele cauzei există ordonanța și încheierea judecătorească din care rezultă că Ț. G. a comis în privința lui Țurcan Ecaterina un act de violență în familie, el fiind agresor, i-ar ea victimă, precum și raportul de expertiză medic-legală a lui Țurcan Ecaterina din care rezultă că la ultima s-au depistat leziuni corporale ușoare. Deci din materialele cauzei se atestă că Ț. G. a comis în privința lui Țurcan Ecaterina nu o contravenție, după cum a indicat instanța de apel, dar o infracțiune de violență în familie, prevăzută de art. 201 alin. 1 Cod penal, deși el nu a fost tras la răspundere penală. Totuși caracterul veridic al faptului că Ț. G. a comis în privința lui Țurcan

Ecaterina anume o infracțiune și nu o contravenție, rezultă din faptul stabilit printr-un act judecătoresc irevocabil a faptului violenței în familie prin agresiune fizică, comise de Ț. G. asupra lui Țurcan Ecaterina și din raportul de expertiză medico-legale prin care leziunile corporale depistate la Țurcan Ecaterina a fost atribuite la categoria celor ușoare adică agresiunea a avut un caracter penal și nu contravențional;

- instanța de apel, indicând la aceia că acțiunile lui Ț. G. ar fi avut un caracter contravențional, dar nu penal, nu s-a bazat în acest sens nici pe un fel de probe, dar a expus presupuneri, prin ce a încălcat prevederile art 8 alin. 3 Cod de procedură penală;

- din materialele cauzei se atestă că Ț. G. a agresat-o fizic pe Țurcan Ecaterina cauzându-i leziuni corporale ușoare. Faptul dat rezultă din încheierea judecătorească irevocabilă prin care Ț. G. a fost recunoscut agresor, iar Țurcan Ecaterina - victimă a violenței în familie, din raportul de expertiză medico-legală a lui Țurcan Ecaterina și din declarațiile martorului Cernolev Liudmila. Astfel Țurcan Ecaterina la rândul său era în drept să se apere, cauzând la rândul său leziuni corporale lui Țurcan Gheorghe, sa aflat în stare de legitimă apărare și deci fapta ei nu constituie o infracțiune;

- în ședința de judecată sa constatat faptul că Țurcan Ecaterina a fost cea care a chemat poliția, fapt ce este o confirmare în plus că anume ea este victima agresiunii;

- instanța de apel nu a motivat cu nimic de ce respinge argumentul invocat de prima instanță că declarațiile părții vătămate Ț. G. trebuie privite critic pe motiv că sa constatat că el vorbește cu duhurile (astfel fiind dubii în sănătatea lui psihică);

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere argumentelor apărării că declarațiile martorului Cobasnean urmau a fi privite critic, deoarece la materialele cauzei, chiar de partea acuzării, au fost anexate înscrisuri din care rezultă că suferă de o boală gravă a crierului. De asemenea martorul Cobasnean a negat că a fost împreună cu Țurcan Ecaterina la organizația Promo-Lex, pentru a se plânge pe acțiunile lui Țurcan Gheorghe, pe când certificatul eliberat de această organizație demonstrează contrar;

- în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că la momentul urmăririi penale și a judecării cauzei martorul Cobasnean Elisaveta sa aflat în custodia lui Glușco Lucia, care a declarat că este în relații ostile cu Țurcan Ecaterina și deci acest martor putea fi influențat;

- instanța de apel, fără a lichida contradicțiile între declarațiile martorului Cobasnean Elisaveta și martorului Cernolev Liudmila a interpretat dubiile aparente în defavoarea inculpatei, prin ce a încălcat principiul prezumției nevinovăției;

- martorul Cobasnean Elisaveta nu a fost audiată în instanța de apel, fiind doar date citirii declarațiile ei. Astfel instanța de apel, contrar prevederilor legale, sa bazat concluziile privind vinovăția inculpatei, în principal pe declarațiile ce au fost citite, fără a auzi personal aceste declarații;

- instanța de apel și-a bazat concluziile privind vinovăția inculpatei pe declarațiile părții vătămate care vorbește cu duhurile, fiind suspiciuni serioase în sănătatea lui psihică și pe declarațiile unui martor ce suferă de o boală gravă a creierului, considerând că aceste probe ar avea prioritate față de un act de dispoziție judecătorească irevocabil și față de declarațiile unui martor dezinteresat.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere a erorii de drept, prevăzute la art.427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat de către partea apărării, Colegiul Penal constată că recurentul invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 8), 10), 11) și 12) Cod de procedură penală, în esență recurentul critică în mare parte decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierilor probelor administrate, care a dus la adoptarea unei hotărâri de condamnare, însă Colegiul Penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de partea acuzării, casarea sentinței de achitare adoptată de prima instanță, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de condamnare în privința inculpatei Țurcan Ecaterina în baza art.201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Instanța de recurs reține că, conținutul probelor administrate de către organul de urmărire penală și valoarea lor probatorie a fost

reapreciată de către instanța de apel și corect expuse în textul hotărârii judecătorești atacate. Respectiv, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând că *“instanța de apel și-a bazat concluziile privind vinovăția inculpatei pe declarațiile părții vătămate care vorbește cu duhurile, fiind suspiciuni serioase în sănătatea lui psihică și pe declarațiile unui martor ce suferă de o boală gravă a creierului, considerând că aceste probe ar avea prioritate față de un act de dispoziție judecătorească irevocabil și față de declarațiile unui martor dezinteresat”*, instanța de recurs reține următoarele.

Analizând decizia atacată, în raport cu criticele invocate, Colegiul Penal conchide asupra faptului, că acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, tine de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar în ceea ce privește criticile recurentului precum că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor, dând prioritate doar unora dintre ele, acestea sunt vădit nefondate, fiind combătute de materialele dosarului și rezultă din textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Privitor la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, și că *„nu a dat nici o apreciere argumentelor apărării că declarațiile martorului Cobasnean urmau a fi privite critic, deoarece la materialele cauzei, chiar de partea acuzării, au fost anexate înscrisuri din care rezultă că suferă de o boală gravă a creierului. De asemenea martorul Cobasnean a negat că a fost împreună cu Țurcan Ecaterina la organizația Promo-Lex, pentru a se plânge pe acțiunile lui Țurcan Gheorghe, pe când certificatul eliberat de această organizație demonstrează contrar și că instanța de apel, fără a lichida contradicțiile între declarațiile martorului Cobasnean Elisaveta și martorului Cernolev Liudmila a interpretat dubiile aparente în defavoarea inculpatei, prin ce a încălcat principiul prezumției nevinovăției”*, Colegiul Penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de

analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căreia Țurcan Ecaterina a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal.

Referitor la argumentele invocate de către recurent, precum că în acțiunile inculpatei Țurcan Ecaterina nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, temeiul prescris la pct. 8) alin. (1) din art.427 Cod de procedură penală, menționând că „Țurcan Ecaterina a fost cea care a chemat poliția, fapt ce este o confirmare în plus că anume ea este victima agresiunii”, Colegiul Penal menționează că, potrivit art.113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În continuare, recurentul invocă că, *”din materialele cauzei se atestă că Ț. G. a agresat-o fizic pe Țurcan Ecaterina cauzându-i leziuni corporale ușoare. Faptul dat rezultă din încheierea judecătorească irevocabilă prin care Ț. G. a fost recunoscut agresor, iar Țurcan Ecaterina - victimă a violenței în familie, din raportul de expertiză medico-legală a lui Țurcan Ecaterina și din declarațiile martorului Cernolev Liudmila. Astfel Țurcan Ecaterina la rândul său era în drept să se apere, cauzând la rândul său leziuni corporale lui Țurcan Gheorghe, sa aflat în stare de legitimă apărare și deci fapta ei nu constituie o infracțiune”*.

La capitolul dat, instanța de recurs nu poate fi de acord cu criticele formulate de mai sus de către recurent, întrucât, reieșind din circumstanțele de fapt constatate de către instanța de apel, dar și de probele acumulate la faza urmăririi penale și administrate la cercetarea judecătorească, rezultă că inculpata Țurcan Ecaterina *căruia i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu un obiect din metal în regiunea feței, acțiuni soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale a cet. Ț. G. , fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 295/D din 30 noiembrie 2017, anexat ca probă la materialele cauzei penale.*

Totodată, Colegiul Penal, reține aprecierile instanței de apel, care a indicat că „prima instanță nu a dat aprecierea procesului-verbal de confruntare din data de 26 ianuarie 2018, în cadrul căruia martorul Cobîsnean Elisaveta menține aceleași declarații. La 14 decembrie 2017, martorul respectiv a declarat că locuiește la fiica sa – Țurcan Alexandra, în mun. Chișinău (vol. I, f.d.70), susținând același lucru și în cadrul cercetării judecătorești la prima instanță. Prin urmare, nu poate exista suspiciunea că martorul Cobîsnean Elisaveta la momentul efectuării confruntării era sub influența părții vătămate și/sau martorului Glușco Lucia. Respectiv, procesul-verbal de confruntare poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare și, la caz, prin acest mijloc de probă se confirmă faptul că inculpata a comis infracțiunea imputată. În aceeași ordine de idei, chiar și fiind audiată în prima instanță, martorul respectiv a declarat că stă la o fiică mai mare și, respectiv, nu sunt întemeiate suspiciunile primei instanțe că martorul era sub influența părții vătămate și/sau martorului Glușco Lucia”.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluzia la care a ajuns instanța de apel privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal, sunt corecte și corespund materialului probator.

Mai mult, cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct.12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul Penal atestă că o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului în baza art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Ca temeiuri de casare au fost invocate de avocatul Șteliman Serghei în numele părții vătămate și prevederile pct. 10), 11) și 15), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă ultimele urmează a fi respinse ca nefondate pe motiv că, recurentul a invoca formal temeiurile respective fără a motiva prin prisma erorilor depistate în decizia atacată.

Subsidiar, Colegiul Penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte

de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Din considerentele expuse, Colegiul Penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, ceea ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Țurcan Ecaterina xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată **10 noiembrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion